

Ο επικήδειος λόγος Μητροπολίτη Ιεραπύτνης για τον μακαριστό Αρχιμ. Αναστάσιο Χατζάκη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπύτνης και Σητείας](#)

“Σεβαστέ μας Γέροντα, αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφέ και συλλειτουργέ μας, πάτερ Αναστάσιε, σε ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιάς μας για αυτό που υπήρξες. Για όσα έζησες και μας δίδαξες, για όσα μας αφήνεις ως ιερά παρακαταθήκη και πολύτιμο πνευματικό κειμήλιο και θησαυρό”, ήταν ένα απόσπασμα από τον επικήδειο λόγο του Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κυρίλλου κατά την Εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού Αρχιμ. Αναστασίου Χατζάκη στο Ιερό Ησυχαστήριο Αναστάσεως του Κυρίου και Άξιόν Εστι

Ιεράπετρας, το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου 2022.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε όλο τον επικήδειο λόγο:

«Μακάριοι οἱ νεκροί οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ’ ἄρτι ... ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ γάρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ’ αὐτῶν» (Ἀποκ. 14,13).

Με αισθήματα βαθειάς συγκινήσεως και την κατ’ άνθρωπον οδύνη και θλίψη, σεβαστοί Πατέρες, απορφανισθείσα αγία Ηγουμένη και Αδελφές της Ιεράς ταύτης Μάνδρας και αγαπητοί μου αδελφοί, προπέμπουμε σήμερα στην αιωνιότητα, στο ανέσπερο φως της Βασιλείας των ουρανών, στην αιώνια και αληθινή ζωή, στη Χώρα των Ζώντων, τον προκείμενο κεκοιμημένο, πολιοῦ Γέροντα Αρχιμ. Αναστάσιο, οραματιστή, κτήτορα και επί σειρά ετών Εφημέριο και Πνευματικό του Ιερού αυτού Ησυχαστηρίου της Αναστάσεως του Κυρίου και της Υπεραγίας Θεοτόκου «το Ἄξιον Εστι».

Σήμερα Σάββατο, ημέρα αφιερωμένη στους κεκοιμημένους από την Αγία Εκκλησία μας, με πενθηφόρα συναισθήματα αποχωριζόμαστε έναν αληθινό πνευματικό πατέρα, ένα γνήσιο και άξιο ιερομόναχο, έναν καλογερόπαπα όπως λέμε στην Κρήτη, ένα χαρισματικό Κληρικό, επίλεκτο μέλος της ιερατικής οικογένειας της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, ο οποίος από τα νεανικά του χρόνια πόθησε με όλη την δύναμη της ψυχής του τον ουράνιο Νυμφίο και αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στην διακονία του Αμπελώνος του Κυρίου και του αγίου θελήματός του.

Όμως το ανθρώπινο πένθος μας είναι και χαροποίο, καθώς η μακαρία, άδολη και αγνή ψυχή του Γέροντος Αναστασίου μετέστη χθες το πρωί προς τα θεία σκηνώματα, τον Ουρανό, την πραγματική πατρίδα των Χριστιανών, ένθα ουκ εστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός αλλά ζωή ατελεύτητος. Όσοι συνδέονται και ενώνονται με τον Χριστό, τον νικητή του θανάτου και της αμαρτίας, δεν φοβούνται τον θάνατο, αλλά τον θεωρούν διάβαση από τα λυπηρότερα στα θυμηδέστερα και μετάβαση «εκ του θανάτου εις την ζωήν».

Ο θάνατος είναι ένας μεγάλος ύπνος, μια κοίμηση, έως την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, οπότε οι ψυχές θα εισέλθουν στα αναστημένα σώματα, για να παρουσιασθούν ενώπιον του φοβερού βήματος του Δικαιοκρίτου Χριστού. Και ο π. Αναστάσιος «εν ειρήνη και μετάνοία», με χαρά και ελπίδα, αναπαυμένος από τους κόπους και τους μόχθους της μακράς επίγειας μοναχικής ζωής του παρέδωσε την αθάνατη ψυχή του ήσυχα και ήρεμα στα χέρια του Θεού, όπως ήσυχη και αθόρυβη υπήρξε και όλη του η επί γης πορεία και διαδρομή. Παρέδωσε όμως στον μισθαποδότη Κύριο ανόθευτη και την Ιερά Παρακαταθήκη που έλαβε κατά την ημέρα της εις Πρεσβύτερον χειροτονίας του, για να λάβει τον

αμαράντινο στέφανο, «ὄν ἐπηγγείλατο Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».

Ο μακαριστός Αρχιμανδρίτης Αναστάσιος, κατά κόσμον Γεώργιος Χατζάκης του Ζαχαρίου και της Αργυρής, γεννήθηκε στις 20 Νοεμβρίου του έτους 1931 στο ιστορικό και ηρωικό χωριό των Κάτω Ασιτών Μελεβιζίου. Γόνος εύπορης, επιφανούς και ιστορικής οικογένειας ανετράφη εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου από τους ευσεβείς γονείς του. Ορφάνεψε όμως από πατέρα σε παιδική ηλικία και γιαυτό αναγκάστηκε να αναλάβει τα ηνία της οικογένειας από μικρή ηλικία, γενόμενος πατέρας και προστάτης για τα τρία αδέλφια του. Νοικοκύρης και υποδειγματικός καλλιεργητής των κτημάτων έγινε πρότυπο γεωργού αλλά και πιστού χριστιανού για πολλούς συγχωριανούς του.

Για πολλά χρόνια υπηρέτησε υποδειγματικά ως Εκκλησιαστικός Σύμβουλος στην Ενορία Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Κάτω Ασιτών και υπήρξε από τους πιο στενούς συνεργάτες του μακαριστού και μεγάλου Αρχιεπισκόπου Κρήτης Ευγενίου στην αναστήλωση και ανακαίνιση της ιστορικής Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Γοργολαίνι, αλλά και της λειτουργίας της ως χώρο κατασκηνώσεων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης.

Όμως ο πόθος του να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στον Χριστό και την Αγία Εκκλησία του αύξανε και μεγάλωνε καθημερινά. Έτσι σε ώριμη ηλικία, ακούγοντας τον ευαγγελικό λόγο εγκατέλειψε τα πολλά κτήματά του και τις επίγειες μέριμνες και ασχολίες και αποφάσισε να καρεί Μοναχός στην ιστορική Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Επανωσήφη Ηρακλείου το έτος 1967. Στις 3 Νοεμβρίου 1967 χειροτονήθηκε Διάκονος στον πανηγυρίζοντα Ιερό Μοναστηριακό Ναό Αγίου Γεωργίου Επανωσήφη από τον αοίδιμο Αρχιεπίσκοπο Κρήτης κυρό Ευγένιο (Ψαλλιδάκη) και στις 23 Μαρτίου του έτους 1968 έλαβε το χάρισμα της Ιερωσύνης από τον ίδιο Πρωθιεράρχη της Εκκλησίας Κρήτης πάλι στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Επανωσήφη.

Παράλληλα υπηρετεί ως Εφημέριος στην γυναικεία Ιερά Μονή Παληανής και εξομολογεί πολλούς πιστούς. Ύστερα από δέκα (10) έτη εγκαταβίωσης στην Ι. Μονή Επανωσήφη, και συγκεκριμένα τον Ιούνιο (στις 17 Ιουνίου) του 1977 έλαβε Συστατικό Απολυτικό Γράμμα από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης και μεταφυτεύεται στην ιστορική Ιερά Μητρόπολη Ιεραπύτνης και Σητείας, και τελεί κάτω από τις σοφές υποδείξεις και την καθοδήγηση του μακαριστού Μητροπολίτου Ιεραπύτνης και Σητείας Φιλοθέου Βουζουνεράκη.

Αρχικά διαμένει στο υπόγειο της Αγίας Φωτεινής και εξυπηρετεί ως Εφημέριος διάφορες λειτουργικές ανάγκες. Όμως κύριο μέλημα και όραμά του είναι η

ανέγερση μιάς Μονής κοντά στην πόλη της Ιεράπετρας για να καταστεί πνευματική κιβωτός και φάρος, πόλος έλξεως και αναπαύσεως πολλών ψυχών. Διακαής πόθος του να ανεγείρει ένα χώρο και να τον αφιερώσει στην Παναγία, τη Μητέρα του Θεού και Μητέρα όλων των ανθρώπων, που υπερβολικά αγαπούσε και τιμούσε.

Αφορμή και έναυσμα για την έλευσή του στην Ιεράπετρα ήταν η γνωριμία του με την μακαριστή Μοναχή Άννα Τζανιδάκη, η οποία Διδασκάλισσα τότε, τον προσκάλεσε να δημιουργήσει ένα γυναικείο μοναστήρι εδώ στην περιοχή μας για την άσκηση της ισαγγέλου μοναστικής πολιτείας. Και πράγματι, όπως όλοι γνωρίζουμε, η μακαριστή Μοναχή Άννα πρόσφερε την πατρογονική της έκταση για την ίδρυση και ανοικοδόμηση του παρόντος Ιερού Ησυχαστηρίου της Υπεραγίας Θεοτόκου «το Άξιόν Εστι». Δεν θα μνημονεύσουμε τους καθημερινούς κόπους και την αγωνία του για την ανέγερση των κτηριακών αυτών εγκαταστάσεων και του ναού.

Ούτε ότι για πολλά χρόνια καθημερινά ερχόταν με τα πόδια από την Ιεράπετρα και επέβλεπε τις εργασίες, ούτε ότι ο ίδιος εργαζόταν καθημερινά. Κανείς δεν γνωρίζει την αγωνία του να εξεύρει χρήματα, όπως ο Άγιος Νεκτάριος, για να πληρώσει τους μαστόρους και τους εργάτες, και να διευθετήσει όλες τις υποθέσεις για την ολοκλήρωση των εργασιών. Διέθεσε όλη την προσωπική του περιουσία για να ολοκληρώσει το θεάρεστο έργο του. Για να δημιουργήσει αυτή την πνευματική κυψέλη και να εξεύρει ψυχές αφιερωμένες στην πνευματική εργασία και στην υπηρεσία του Κυρίου.

Ο αοίδιμος Γέροντας Αναστάσιος εργάσθηκε το έργο του Χριστού με ακατάβλητο ασκητικό φρόνημα και καλογερικό ήθος, αθόρυβα, δημιουργικά, με σεμνότητα και ιεροπρέπεια, καθιστώντας το μοναστήρι αυτό μία πνευματική όαση στην Ανατολική Κρήτη. Σήκωσε αγόγγυστα τον Σταυρό της Ιερωσύνης και της μοναχικής ζωής και πορεύθηκε με αυταπάρνηση, απλότητα, χριστομίμητη ταπείνωση, ιεροπρέπεια και κυρίως γνήσια αγάπη για τον Θεό και τους ανθρώπους. Αναλώθηκε ως εργάτης του Ευαγγελίου του Χριστού στην θεία λατρεία, την προσευχή και στον αγώνα για την άνοδο της κλίμακος των αρετών, προσφέροντας παράλληλα πολύ χρόνο στο Μυστήριο της Ιεράς Εξομολόγησης και της κατά Χριστόν ποδηγετήσεως των προσκυνητών του Ησυχαστηρίου και αποτέλεσε έμπρακτη μαρτυρία της αγάπης, της εγκράτειας, της υπομονής και των άλλων ευαγγελικών αρετών.

Ποιος από εμάς δεν ενθυμείται την ιώβεια υπομονή του, το γνήσιο ήθος και ύφος

του, την γνήσια ταπείνωσή του, την πηγαία αγάπη του, το ακατάκριτο του χαρακτήρος του, το πλατύ χαμόγελό του, την παρηγοριά και την ελπίδα που σου μετέδιδε, αλλά και την ανάπαυση που αισθανόσουν όταν συνομιλούσες μαζί του. Ποιος θα λησμονήσει τις πολύωρες ώρες που διαρκούσαν οι ιερές ακολουθίες, όταν αυτός προεξήρχε, σαν να μη θέλει να τελειώσει το διαρκές αυτό πνευματικό πανηγύρι, αφού ζούσε και γεύοταν την Βασιλεία των Ουρανών ήδη από αυτήν εδώ τη γη. Άνθρωπος προσευχής, αγάπης, ελεημοσύνης, ταπεινώσεως, χαράς, ειρήνης, μακροθυμίας, πραότητος, αγαθοσύνης, πίστεως και εγκράτειας. Άνθρωπος κεχαριτωμένος, φορέας των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, άνθρωπος του Θεού και γνήσιος θεράπων του.

Σεβαστέ μας Γέροντα, αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφέ και συλλειτουργέ μας, πάτερ Αναστάσιε, σε ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιάς μας για αυτό που υπήρξες. Για όσα έζησες και μας δίδαξες, για όσα μας αφήνεις ως ιερά παρακαταθήκη και πολύτιμο πνευματικό κειμήλιο και θησαυρό. Για όσα προσέφερες στην Ιερά μας Μητρόπολη, στην Ιερά Μονή αυτή, στις Αδελφές και σε όλα σου τα πνευματικά παιδιά, κυρίως τις αμέτρητες ώρες που δαπάνησες από τον προσωπικό σου χρόνο και θυσιάστηκες για να ακούσεις, να αφουγκραστείς και να νουθετήσεις εν Χριστώ κάθε πονεμένη και ταλαιπωρημένη, όμως ελέους Θεού επιδεομένη ψυχή.

Δίδαξες υπακοή και σεβασμό στην Ορθόδοξη Εκκλησία με τη ζωή και το παράδειγμά σου. Χωρίς διαφήμιση, χωρίς υποκρισία, χωρίς υστεροβουλία και ανθρωπαρέσκεια. Η αγάπη, ο απέραντος σεβασμός και η βαθιά ευγνωμοσύνη εμού προσωπικά ως Επισκόπου αυτού του ευλογημένου τόπου και όλων των φιλάγιων και φιλογενών ανθρώπων του για «όσα αληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἄγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὖφημα», όλα όσα μάς προσέφερες με αυταπάρνηση και αυτοθυσία θα σε συνοδεύουν στο ουράνιο ταξίδι σου.

Την ανθρώπινη λύπη μας απαλύνει η ελπίδα ότι έχεις παρρησία στο Θεό και εισέρχεσαι στην αιώνια χαρά του Κυρίου, καθώς κατά τα αδιάψευστα χείλη Του «Ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διξάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 5,19). Ας είναι «μακαρία ἡ οδὸς ἡ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθῃ σοι τόπος ἀναπαύσεως». Ο Αρχηγός της ζωής και του θανάτου, ο εκ νεκρῶν Αναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, να αναπαύσει την μακαρία ψυχή σου εν Χώρα ζώντων μετά των Δικαίων και των Αγίων.

Χριστός σε ἀναπαύσῃ ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξῃ σοι, καὶ βασιλείας δείξῃ πολίτην, καὶ ἄφεσίν σοι δώῃ, ὧν ἡμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε.

Ἀς εἶναι ἡ μνήμη σου αἰωνία καὶ ἀληστος! Ἀμήν.

Διαβάστε ἀκόμη: [Ἡ Εξόδιος Ακολουθία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμ. Ἀναστασίου Χατζάκη στὴν Ἱεράπετρα](#)